

129. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzésről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Melyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1969. június 4-én ötvenharmadik ülészakára ült össze, és

Hivatkozva a nemzetközi munkaügyi egyezmények munkaügyi ellenőrzésről szóló hatályos rendelkezéseire, így a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1947. évi Egyezményre, amely az iparra és a kereskedelemre vonatkozik, és az ültetvényekről szóló 1958. évi Egyezményre, amely a mezőgazdasági vállalkozások egy korlátozott csoportjára terjed ki, és

Figyelembe véve, hogy általában kívánatos nemzetközi normákat megadni a munkaügyi felügyeletre a mezőgazdaság területén, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad a mezőgazdaság területén a munkaügyi ellenőrzésre vonatkozó egyes javaslatokat, amely kérdés az ülésnapirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1969. június 27-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

1. Jelen Egyezmény szempontjából a "mezőgazdasági vállalkozás" olyan vállalatokat, és ilyen vállalatok részegységeit jelent, amelyek földműveléssel, állattenyésztéssel - ideértve az állatállomány szaporítását és gondozását -, erdőgazdasággal, kertgazdasággal, mezőgazdasági termékeknek a birtok kezelője által való elsődleges feldolgozásával vagy a mezőgazdasági tevékenység bármely más formájával foglalkoznak.

2. Ahol arra szükség van, az illetékes hatóságoknak az érintett munkáltatók és munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel folytatott konzultáció után - amennyiben ilyenek vannak - meg kell határozniuk azt a határvonalat, amely a mezőgazdaságot az ipartól és a kereskedelemtől elválasztja, olyan módon, hogy a munkaügyi ellenőrzés országos rendszeréből egyetlen mezőgazdasági vállalkozást se zárjanak ki.

3. Bármely olyan esetben, amikor kétséges, hogy egy vállalkozás vagy vállalati részegység a jelen Egyezmény hatálya alá tartozik-e, a kérdést az illetékes hatóságnak kell eldöntenie.

2. cikk

A jelen Egyezményben a "törvényi rendelkezések" kifejezés magában foglalja a törvényeken és rendeleteken túlmenően az olyan választott bírói ítéleteket és a kollektív szerződéseket, amelyeket törvényerővel ruháztak fel, és amelyek munkaügyi ellenőrök útján érvényre juttathatók.

3. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden egyes tagállama, amelyre a jelen Egyezmény hatálya kiterjed, köteles a munkaügyi felügyeleti rendszert fenntartani a mezőgazdaság területén.

4. cikk

A munkaügyi ellenőrzés rendszere a mezőgazdaság területén terjedjen ki azokra a mezőgazdasági vállalkozásokra, ahol foglalkoztatottak és szakmát tanulók dolgoznak, bármilyen formában bérezik is őket és bármilyen is legyen a szerződésük típusa, formája vagy időtartama.

5. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló bármely tagállam a ratifikáló okirathoz csatolt nyilatkozatban vállalhatja, hogy a munkaügyi ellenőrzést kiterjeszti a mezőgazdasági vállalkozásokban dolgozó személyeknek az alábbiak közül egy vagy több kategóriájára:

- (a) külső segítséget, részes aratókat és ehhez hasonló kategóriába tartozó mezőgazdasági munkavállalókat nem foglalkoztató földhasznóbérlők,
- (b) valamely kollektív gazdasági vállalkozásban részt vevő személyek, pl. termelőségvetkezeti tagok,
- (c) a vállalkozás üzemeltetőjének családtagjai, ahogyan a nemzeti törvények és rendeletek meghatározzák.

2. Minden tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, ezt követően nyilatkozatot adhat a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának, amelyben vállalja, hogy kiterjeszti az Egyezmény hatályát az előző szakaszban említett személyek egy vagy több olyan kategóriájára, amelyre az a korábbi nyilatkozata alapján még nem terjed ki.

3. Minden tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján készítendő jelentéseiben köteles jelezni, milyen mértékben léptette hatályba, illetve javasolták hatályba léptetni az Egyezmény rendelkezéseit a jelen cikk 1. bekezdésében említett személyek olyan kategóriáira, amelyekre az a nyilatkozattétel alapján még nem terjedt ki.

6. cikk

1. A munkaügyi ellenőrzési rendszer funkciói a mezőgazdaság területén a következők legyenek:

- (a) biztosítsa a munkafeltételekre és a munkát végző munkavállalók védelmére vonatkozó törvényes rendelkezések érvényre juttatását, pl. a munkaidőre, a bérekre, a heti pihenő- és szabadnapokra, a biztonságra, az egészségügyi és szociális ellátásra, a nők, gyermekek és fiatalok foglalkoztatására, és az ezekkel összefüggő ügyekre vonatkozó rendelkezések érvényre juttatását, amennyiben az ilyen rendelkezések munkaügyi felügyelők útján kikényszeríthetők;
- (b) technikai információ nyújtása és tanácsadás a munkáltatók és a munkavállalók részére a törvényes rendelkezések megtartásának leghatékonyabb módozatairól;

(c) az illetékes hatóság tudomására hozni azokat a hiányosságokat és visszaéléseket, amelyekre a meglévő törvényes rendelkezések nem terjednek ki, és javaslatokat tenni a törvények és szabályok tökéletesítése érdekében.

2. A nemzeti jogalkotás a munkaügyi felügyelőket a mezőgazdaság területén feljogosíthatják tanácsadói tevékenységre, és a munkavállalók és családtagjaik életkörülményeire vonatkozó törvényes rendelkezések érvényének kikényszerítésére.

3. Minden további feladat, amivel a munkaügyi felügyelőket a mezőgazdaság területén megbízzák, olyan legyen, amely elsődleges feladataik hatékony végrehajtását nem akadályozza, és semmilyen módon sem befolyásolja hátrányosan azt a tekintélyt és tárgyilagosságot, amire a munkaügyi felügyelőknek szükségük van a munkavállalókhoz és a munkavállalókhoz fűződő kapcsolataik során.

7. cikk

1. Amennyiben a tagállam közigazgatási gyakorlatával összeegyeztethető, a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzést valamely központi testület irányítása és ellenőrzése alá kell vonni.

2. Szövetségi állam esetében a "központi testület" értelmezhető akár szövetségi szinten, akár a szövetségi állam valamelyik egységének központi hatósága szintjén.

3. Munkaügyi ellenőrzést gyakorolhat a mezőgazdaság területén például

- (a) egyetlen munkaügyi ellenőrzési osztály, amely gazdasági tevékenység összes szektoráért felelős,
- (b) egyetlen munkaügyi ellenőrzési osztály, amely intézkedéseket tesz a belső, funkcionális szakosítás érdekében a mezőgazdasági munkaügyi felügyelők megfelelő szakképzése útján,
- (c) egyetlen munkaügyi ellenőrzési osztály, amely intézkedéseket tesz a belső, intézményes szakosítás érdekében azáltal, hogy egy szakmailag képzett szolgálatot hív életre, melynek tisztviselői a mezőgazdaság területén látják el feladataikat,
- (d) szakosított mezőgazdasági ellenőrzési szolgálat, amelynek a tevékenysége fölött központi testület gyakorol főfelügyeletet, amelyet munkaügyi ellenőrzés tekintetében egyéb területekkel, így az ipar, a közlekedés és a kereskedelem, azonos előjogokkal ruháznának fel.

8. cikk

1. A munkaügyi felügyelet személyzetét olyan köztisztviselőkből kell összeállítani, akiknek a státusa és szolgálati feltételei biztosítják munkaviszonyuk állandóságát, függetlenek a kormányváltásoktól és a helytelen külső befolyásoktól.

2. Amennyiben a nemzeti törvényekkel és szabályokkal, illetve a nemzeti joggyakorlattal összeegyeztethető, a tagállamok a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzés rendszerébe bevonhatnak tisztségviselőket vagy képviselőket azoktól a szakmai szervezetektől, amelyek tevékenysége kiegészítené az állami ellenőrzés személyzetének tevékenységét; a szóba jövő személyeknek biztosítani kell tisztségük tartós jellegét, és legyenek függetlenek a nemkívánatos külső befolyásoktól.

9. cikk

1. Azoknak a közszolgálat utánpótlására vonatkozó feltételeknek a fenntartásával, amelyeket a nemzeti törvények vagy szabályozások esetleg előírnak, a munkaügyi felügyelőket a mezőgazdaság területén kizárólag a feladatok teljesítésére való alkalmasság figyelembevételével kell kiválasztani.

2. Az ilyen alkalmasságról való meggyőződés módozatait az illetékes hatóság köteles meghatározni.

3. A munkaügyi felügyelőket a mezőgazdaság területén megfelelően ki kell képezni feladataik ellátására és intézkedni kell annak érdekében, hogy foglalkoztatásuk folyamán megfelelő továbbképzésben részesüljenek.

10. cikk

Férfiak és nők egyaránt felvehetők a munkaügyi ellenőrzés személyi állományába a mezőgazdaság területén; ahol arra szükség van, speciális feladatok jelölhetők ki a férfi és a női munkaügyi felügyelők számára.

11. cikk

Minden tagállam köteles megtenni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzés munkájába vonjanak be kellően képzett szakértőket és más szakembereket, akik segítenek a technikai tudást követelő problémák megoldásában, és pedig olyan formában, ahogy az a nemzeti adottságok mellett a lehető legmegfelelőbbnek látszik.

12. cikk

1. Az illetékes hatóság tegyen megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy előmozdítsa a hatékony együttműködést a mezőgazdasági ellenőrzési szolgálat és a kormányzati szervek, valamint az olyan állami és egyéb engedélyezett intézmények között, amelyek esetleg hasonló tevékenységgel foglalkoznak.

2. Ahol arra szükség van, az illetékes hatóság regionális vagy helyi szinten kiegészítő jelleggel bizonyos ellenőrzési funkciókat bízhat alkalmas kormányzati szervekre vagy intézményekre, vagy egybevonhatja ezeket a szolgálatokat, szervezeteket vagy intézményeket a szóban forgó funkciók gyakorlása során azzal a kikötéssel, hogy ez nem befolyásolhatja hátrányosan a jelen Egyezmény elveinek az alkalmazását.

13. cikk

Az illetékes hatóság tegyen megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy előmozdítsa az együttműködést a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzés illetékesei, a munkáltatók és a munkavállalók, illetve szervezeteik között, ahol ilyenek léteznek.

14. cikk

A mezőgazdaságban dolgozó munkaügyi felügyelők létszáma legyen elegendő a munkaügyi felügyelet feladatainak hatékony ellátásához. A létszám meghatározása során kellő tekintettel kell lenni:

- (a) azoknak a feladatoknak a fontosságára, amelyeket a felügyelőknek el kell látniuk, különösen
 - (i) a felügyelet alá tartozó munkahelyek számára, jellegére, nagyságára és helyzetére,
 - (ii) az ilyen munkahelyeken foglalkoztatott személyek létszámára és kategóriáira, és
 - (iii) az érvényre juttatandó törvényes rendelkezések számára és bonyolultságára;
- (b) a felügyelők rendelkezésére bocsátott anyagi eszközökre; valamint
- (c) azokra a gyakorlati feltételekre, amelyek mellett a felügyeleti szemléket kell lefolytatni úgy, hogy azok hatékonyak legyenek.

15. cikk

1. Az illetékes hatóság tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a mezőgazdaságban dolgozó munkaügyi felügyelőket ellássa

- (a) a mezőgazdasági vállalkozások földrajzi helyzetét és kommunikációs lehetőségeket figyelembe véve, a szolgálat követelményeivel összehangoltan felszerelt és minden érintett személy számára jól megközelíthető helyi irodákkal;
- (b) a feladataik teljesítéséhez szükséges közlekedési lehetőséggel olyan esetekben, ahol megfelelő nyilvános közlekedési lehetőség nincs.

2. Az illetékes hatóság köteles megtenni minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a mezőgazdaságban dolgozó munkaügyi felügyelőknek bármilyen utazási vagy más esetleges költséget, ami feladataik teljesítéséhez szükségessé válhat, megtérítsenek.

16. cikk

1. A megfelelő megbízólevéllel ellátott munkaügyi felügyelőket fel kell hatalmazni, hogy

- (a) nappal vagy az éjszaka bármely órájában, szabadon és előzetes értesítés nélkül beléphessenek a felügyelet alá rendelt bármely munkahelyre;
- (b) nappal beléphessenek bármely helyiségbe, amelyről alapos okuk van feltételezni, hogy a felügyelet alá tartoznak; és
- (c) lefolytassanak bármely szemlét, próbát vagy nyomozást, amelyet esetleg szükségesnek tartanak, hogy meggyőződjenek a törvényes rendelkezések szigorú betartásáról és különösen, hogy
 - (i) egymagukban vagy tanúk jelenlétében kérdéseket tegyenek fel a munkáltatónak, illetve a vállalat személyi állományának, vagy bárki másnak a vállalkozásnál, a törvényi rendelkezések betartásával kapcsolatos bármely tárgyban,

- (ii) megköveteljük a nemzeti törvények és rendeleteknek megfelelő módon bármely olyan üzleti könyv, nyilvántartás vagy egyéb bizonylat bemutatását, amelyek vezetését a munka- és életfeltételekre vonatkozó nemzeti törvények és rendeletek előírják, annak megállapítása céljából, hogy összhangban vannak-e a törvényes rendelkezésekkel, továbbá, hogy az ilyen bizonylatokat lemásolják vagy kivonatokat készítsenek belőlük,
- (iii) elemzés céljára anyagmintákat vegyenek, és a használt vagy kezelt anyagokat elvigyék, azzal a kikötéssel, hogy a munkáltatót vagy annak képviselőjét értesítik az ilyen célra történt bármilyen termék- vagy anyagminta-vételéről, illetve anyagok elviteléről.

2. A munkaügyi felügyelő nem léphet be a vállalkozás üzemeltetőjének személyes lakóterületére a jelen cikk 1. bekezdésének (a) vagy (b) albekezdése értelmében, kivéve, ha az üzemeltető személy ehhez hozzájárul, vagy ha az illetékes hatóság erre a célra külön engedélyt ad ki.

3. Felügyeleti szemle alkalmával a felügyelők jelenlétükről értesíteni kötelesek a munkáltatót vagy képviselőjét, és a munkavállalókat vagy azok képviselőit, kivéve, ha úgy vélik, hogy az ilyen értesítés hátrányosan befolyásolhatja feladataik teljesítését.

17. cikk

A munkaügyi ellenőrzési szolgálatot a mezőgazdaság területén be kell kapcsolni, - olyan esetekben és olyan formában, ahogyan azt az illetékes hatóság esetleg meghatározza - az új ültetvények, új anyagok, az új kezelési vagy termék-előállítási módszerek preventív ellenőrzésébe, ha úgy tűnik, hogy azok veszélyeztethetik az egészséget vagy a biztonságot.

18. cikk

1. A mezőgazdaságban dolgozó munkaügyi felügyelőket fel kell hatalmazni, hogy intézkedéseket tegyenek a mezőgazdasági vállalkozásokban az üzemi, a tervezési vagy munkamódszerekben megfigyelt hibák helyrehozására, ideértve a veszélyes anyagok, vegyületek használatát, ha ésszerű okoknál fogva arra a meggyőződésre jutnak, hogy ezek fenyegetik a munkavállalók egészségét vagy biztonságát.

2. Hogy a felügyelőket képessé tegyék az ilyen intézkedések megtételére - valamely bírói vagy közigazgatási hatósághoz való fellebbezés jogának a fenntartásával, amelyet a törvény esetleg biztosít -, fel kell hatalmazni őket olyan rendelkezések kiadására vagy kiadatására, amelyek megkövetelik

- (a) a meghatározott határidőn belül végrehajtandó olyan változtatásokat a műszaki berendezésben, az üzemben, az üzem területének bármely részén, szerszámokban vagy gépekben, melyek szükségesek lehetnek a munkavállalók egészségére, illetve biztonságára vonatkozó törvényes rendelkezések végrehajtásának biztosítására; illetve
- (b) az azonnal végrehajtandó hatállyal bírói intézkedéseket a munkavállalók egészségét vagy biztonságát fenyegető veszély esetén, mely adott esetben a munka leállítását is jelentheti.

3. Ahol a 2. bekezdésben előírt eljárás nem egyeztethető össze a tagállam közigazgatási vagy igazságszolgáltatási gyakorlatával, a felügyelőknek álljon jogukban az illetékes hatósághoz fordulni rendelkezések kibocsátása végett, vagy azonnal végrehajtandó hatállyal bírói intézkedések kezdeményezése végett.

4. A valamely vállalkozásnál végzett szemle során a felügyelő által megfigyelt hibákat és azokat a rendelkezéseket, amelyeket a 2. bekezdésben foglaltak végrehajtása során kiad vagy kiadat, illetve amelyekre a 3. bekezdésben foglaltak alapján javaslatot kíván tenni, azonnal a munkáltatók és a munkavállalók képviselőinek tudomására kell hozni.

19. cikk

1. A mezőgazdaság területén működő munkaügyi felügyelőséget értesíteni kell a mezőgazdasági szektorban előforduló, a foglalkoztatással összefüggő balesetéről és a foglalkozási megbetegedések eseteiről, olyan esetekben és olyan formában, ahogyan a nemzetközi törvények vagy rendelkezések előírják.

2. Amennyire lehetséges, a felügyelőket be kell vonni a legsúlyosabb munkabalesetek, illetve foglalkozási megbetegedések mindenféle helyszíni kivizsgálásába, különösen akkor, amikor azok számos munkavállalót érintenek vagy végzetes következményekkel járnak.

20. cikk

Olyan kivételek fenntartásával, amelyeket a nemzeti törvények és szabályok előírhatnak, a munkaügyi felügyelőket

- (a) el kell tiltani attól, hogy bármilyen közvetlen vagy közvetett érintettségük legyen az általuk felügyelt vállalatokban;
- (b) megfelelő büntetések, illetve fegyelmi intézkedések terhe mellett kötelezni kell, hogy ne fedjenek fel, még a szolgálatból való kiválásuk után sem, semmiféle gyártási vagy üzleti titkot, munkamódszert, amely feladatuk teljesítése során esetleg tudomásukra jutott; valamint
- (c) kötelezni kell, hogy kezeljenek teljes bizalommal minden panaszforrást, melyből tudomásukra jutott valamely hiányosság - egy veszélyes pont a munkafolyamatokban, a törvényes rendelkezések megszegése -, és hogy semmilyen módon ne utaljanak a munkáltatónak vagy képviselőjének arra, hogy a felügyeleti szemle ilyen panasz nyomán történt.

21. cikk

A munkahelyeken olyan gyakran és olyan részletességgel kell felügyeleti szemlét tartani, ahogy az a vonatkozó törvényes rendelkezések hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges.

22. cikk

1. Azokat a személyeket, akik a törvényes rendelkezéseket megszegik, vagy ezek figyelembevételét elhanyagolják, amennyiben e rendelkezések mezőgazdasági munkaügyi felügyelők útján érvényre juttathatók, előzetes figyelmeztetés nélküli jogi vagy közigazgatási eljárás útján felelősségre kell vonni azzal a feltétellel, hogy a nemzeti törvények és rendeletek esetleg kivételeket tehetnek olyan esetekben, amikor előzetes értesítést kell adni a helyreigazító vagy megelőző intézkedések végrehajtásáról.

2. A munkaügyi felügyelők megítélésére kell bízni, hogy figyelmeztetést alkalmazzanak, vagy tanácsot adjanak a bírósági eljárás megindítása vagy ajánlása helyett.

23. cikk

Ha a mezőgazdasági munkaügyi felügyelők saját maguk nem jogosultak eljárás indítására, fel kell őket hatalmazni, hogy a törvényes rendelkezések megsértéseiről jelentést tegyenek közvetlenül az ilyen eljárások megindítására illetékes hatóságokhoz.

24. cikk

Megfelelő büntetésekről kell gondoskodni nemzeti törvények és szabályozások útján a mezőgazdasági munkaügyi felügyelők által érvényesíthető törvényes rendelkezések megszegése, és a mezőgazdasági munkaügyi felügyelőknek a hivatalos feladataik teljesítésében való akadályozása miatt, és ezeket hatékonyan érvényre kell juttatni.

25. cikk

1. A munkaügyi felügyelőktől, illetve a helyi felügyeleti hivataloktól, a körülményektől függően meg kell követelni, hogy a központi felügyeleti hatóságoknak időszakonként jelentéseket tegyenek felügyeleti tevékenységük eredményeiről.

2. Ezeket a jelentéseket úgy kell összeállítani, és ezekben olyan témákkal kell foglalkozni, amelyeket a központi felügyeleti hatóság időről időre előír; legalább olyan gyakran kell elkészíteni, ahogyan azt az illető hatóság előírja, semmilyen esetben sem ritkábban azonban, mint évente egyszer.

26. cikk

1. A központi felügyeleti hatóságnak évente jelentést kell kiadnia a mezőgazdasági felügyeleti szolgálat munkájáról vagy külön jelentés formájában vagy általános éves jelentésének részeként.

2. Az ilyen éves jelentést ésszerű időn belül ki kell adni annak az évnek a végét követően, amelyre vonatkozik, de mindenképpen tizenkét hónapon belül.

27. cikk

A központi felügyeleti hatóság által kiadott éves jelentésben különösképpen a következő témákkal kell foglalkozni, amennyiben azok az említett hatóság ellenőrzése alá esnek:

- (a) törvények és rendeletek a mezőgazdasági felügyeleti szolgálat munkájára vonatkozóan;
- (b) a mezőgazdasági munkaügyi felügyeleti szolgálat létszáma;
- (c) a felügyelet alá tartozó mezőgazdasági vállalkozások statisztikája és a foglalkoztatott munkavállalók létszáma;
- (d) a felügyeleti szemlék statisztikája;
- (e) a törvényszegések és a kiszabott büntetések statisztikája;
- (f) a munkabalesetek statisztikája, azok okaira kiterjedően;

(g) a foglalkozási megbetegedések statisztikája, azok okaira kiterjedően.

28. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

29. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

30. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

31. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

32. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében, valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

33. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről

és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

34. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 30. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

35. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.